

На узліссю хатина,
Дош спливає по стрісі,
Крізь віконце дівчина
Блудить оком по лісі.

Зупинилась на стежці:
«Ні його, ані сонця!»
І мережить в мережці
Узористі віконця.

«На край світу, він клявся,
Що за мною полине,
А тепер налякався
Дощової години...»

На узліссю хатина,
Скаче зайчик по стежці,
Покотилась перлина
По нитках у мережці.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «Сльота»](#)